

FEBRUÁR

Býva krátky, má však právo
jeden deň nám darovať.
Vie rozpútať metelice,
ale aj stop bálom dať.
Na Hromnice pridáva dňom
o hodinu svetla viac,
vtáčik z mláky predpovedá
začiatok záhradných prác.
Pracujúci ľud mu vládol,
dnes v ňom vládne Valentín,
možno preto všetci máme
z roka na rok drahší plyn.
Želajme si preto teda
teplo aspoň v srdci mať,
by sme z neho denne mohli
štedro druhým rozdávať.

A. Škurlová

Fašiangy sa krátia, už sa nenavrátia ...

Fašiangy, fašiangy, fašiangové časy, čas zábav, radosti veselosti, duševného pookriatia. Ľudia sa potrebovali uvoľniť pred nastávajúcim dlhým pôstom. S pribúdajúcimi dňami v roku pribúdalo aj denného svetla, dni sa predlžovali, ľudia sa tešili na blížiacu sa jar.

Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde,
kto nemá kožuštek, zima mu bude.

Mestský úrad informuje ...

Oddelenie výstavby pri Mestskom úrade v Giraltovcach realizovalo v roku 2004 štandardné činnosti pri styku s Mestským bytovým podnikom s.r.o. Giraltovec, predovšetkým s jeho technickou správou (zabezpečovanie opráv a údržby nebytových priestorov, údržba verejného osvetlenia-pán Straňák) a s Mestským podnikom služieb s.r.o. na úseku zimnej údržby, údržby mestských komunikácií, na úseku čistoty mesta a vývozu mestských košov (Ing. Kollár).

Ďalej boli vydávané vyjadrenia k ohláseniam drobných stavieb, oploteniam, plynofikáciám rodinných domov, rozhodnutia o povoleniach informačných a reklamných zariadení, rozhodnutia o súpisných číslach budov a oznámenia o stavbách.

Bol uskutočňovaný štátny cestný dohľad nad pozemnými mestskými komunikáciami a vydávané rozhodnutia na ich zvláštne užívanie.

Dohľad nad investičnými akciami (sociálne zariadenia WC chlapani a sociálne zariadenie telocvičňa) Základnej školy Giraltovec podľa zákona o verejnom obstarávaní.

Príprava a podávanie žiadostí na štátne fondy o granty a návratné príspevky (Bytový dom 11 b.j. a Dukelská ulica Giraltovec, Výstavba bytov 28 b.j. nižšieho štandardu Kukučínova ulica, Giraltovec, Kanalizácia Ulice kpt. Nálepku, Plynofikácia administratívnej budovy na Ulici kpt.

Nálepku Giraltovce, Rekonštrukcia sociálnych zariadení v prevádzkovej budove na futbalovom štadióne, Dovybavenie ihrísk, Oplotenie nového zatrávneného futbalového ihriska).

Investičné akcie:

1. Tenisové ihrisko, ihrisko pre volejbal a nohejbal.
2. Zatrávnenie škvarového ihriska.
3. Výstavba miniihriska.
4. NTL plynový rozvod v administratívnej budov na Ulici kpt. Nálepku Giraltovce.
5. IBV Kostolná hora – projekty, podklady k majetkovému vysporiadaniu pozemkov, nákup tovaru kameniva do prístupovej cesty a kanalizačné rúry na splaškovú kanalizáciu.
6. Rekonštrukcia a modernizácia sociálno-hygienických zariadení v prevádzkovej budove futbalového štadióna.

Ing. Emil Mati

Finančné oddelenie Mestského úradu v Giraltovciach oznamuje občanom Mesta Giraltovce, že dňa 5.1.2005 je účinné VZN č. 24/2004 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území Mesta Giraltovce, podľa ktorého je povinný:

- každý občan, ktorý je prihlásený k trvalému resp. k prechodnému pobytu v Meste Giraltovce, uhradiť poplatok za TKO v sume: 300,- Sk žijúci v rodinnom dome
325,- Sk žijúci v bytovom dome

Uvedený poplatok za TKO môžete zaplatiť na finančnom oddelení MsÚ, č.dv. 21, prípadne nahlásiť zmeny týkajúce sa zníženia, resp. odpustenia tohto poplatku potrebných pre vyrubenie tohto poplatku v zmysle VZN č. 24/2004

- každý občan, ktorý je vlastníkom nehnuteľnosti (pozemok, stavba, byt), je povinný podať správcovi dane, t.j. Mestu Giraltovce nové daňové priznanie spolu s potrebnými podkladmi pre vyrubenie dane, prípadne pre poskytnutie daňovej úľavy v zmysle VZN č. 24/2004, §6, bod č. 4, 5 v termíne do 28. februára 2005

Uvedené daňové priznanie si môžete podať na Mestskom úrade v Giraltovciach, Kde na tento účel sú vyčlenené priestory v zasadačke na prízemí MsÚ alebo na č. dv. 27.

Na uvedených miestach Vám budú poskytnuté nielen nové tlačivá daňových priznaní, informácie o výškach jednotlivých sadzieb daní, daňových úľav, ale aj pracovníčky MsÚ Vám poskytnú pomoc pri ich vyplňaní v zmysle VZN č.24/2004.

- každý občan, resp. fyzická alebo právnická osoba, ktorý je vlastníkom psa staršieho ako 6 mesiacov, je povinný písomne oznámiť túto skutočnosť správcovi dane t.j. Mestu Giraltovce, na základe ktorého mu bude vyrubená daň za psa.

Pre uľahčenie tejto povinnosti Vám na č. dv. 21 poskytneme tlačivo, na ktorom bude potrebné doplniť už iba niektoré konkrétne údaje týkajúce sa tejto povinnosti a vyberieme daň za psa v zmysle VZN č. 24/2004.

Okrem toho Mestský úrad v Giraltovciah zabezpečí doručenie VZN č. 24/2004 v skrátenej forme do všetkých rodinných domov a v bytových domoch budú tieto VZN vyvesené na nástenkách v jednotlivých vchodoch, prípadne si ich môžete vyzdvihnúť u jednotlivých domových dôverníkov.

Do všetkých domácností budú doručené aj kalendáre termínov vývozu TKO, plastov, skla a papiera na rok 2005 od rodinných domov, bytových domov a podnikateľov, ktorý zabezpečuje MsPS Giraltovece, s.r.o.

Vypracovala: Ing. Jana Sokolová

Mestská polícia informuje

Dňa 6.1.2005 v čase o 19.10 h. osobne oznámila M.M. na MsP v Giraltovciah, že jej neznámy páchatel ukradol zo zaparkovaného osobného motorového vozidla tov. zn. Škoda, autobateriu a benzín. Auto mala zaparkované na parkovisku vedľa bl. S na Fučíkovej ulici v Giraltovciah. Majiteľke vznikla celková škoda vo výške 2.000,- Sk. Prípád objasňuje MsP Giraltovece.

Dňa 15.1.2005 v neskorých večerných hodinách došlo na Dukelskej ulici v Giraltovciah / park vedľa Slovenskej sporiteľne/ k rušeniu nočného klúdu. Uvedeného skutku sa dopustil D.H. z Giraltoviec. Priestupca bol sankcionovaný blokovou pokutou.

Dňa 19.1.2005 osobne oznámil na MsP v Giraltovciah M.J z Giraltoviec, že mu neznámy páchatel ukradol z osobného motorového vozidla tov. zn. Škoda hlavu rozdeľovača, benzín, spätné zrkadlá dverí, autoanténu a taktiež poškodil tesnenie ľavých predných dverí. Auto bolo zaparkované na parkovisku vedľa bl. X na Hviezdoslavovej ulici v Giraltovciah. Majiteľovi neznámy páchatel spôsobil celkovú škodu na majetku vo výške 3.500 Sk. Prípád objasňuje MsP v Giraltovciah.

Mestská polícia touto cestou žiada občanov mesta a širokého okolia, aby akékoľvek poznatky k uvedeným prípadom oznámili osobne alebo telefonicPky na číslach 054/7322229, mobil 0905/246076, linka 158, 054/7322333

NAŠA ANKETA

Čo si myslíte o úrovni cintorínskych služieb v našom meste v súvislosti s navýšením poplatkov za ne od 1.januára 2005 ? Aké služby by ste privítali ?

- Navrhovala by som pri MsPS zriadiť službu údržby hrobov – teda očistenie hrobu od buriny, výsadbu kvetov, ich zalievanie a udržiavanie. Samozrejme, za stanovený poplatok.

M.P.

- Náš cintorín vnímam ako uzavretú kapitolu. Nech to ľudia nepovažujú za nejakú dehonestáciu, ak majú byť pochovaní, na novom cintoríne. Nieкто musí byť prvý. Asi by bolo potrebné nejakú

exkurziu na jeden moderný cintorín a vziať si z neho príklad. Najviac ma mrzí, že sa tu zlikvidoval vojenský cintorín.

Mária Paľová

- Najviac ma hnevá, že ľudia obetujú desaťtisíce na drahé hrobky, ktoré už po desiatich rokoch potrebujú rekonštrukciu. Ich dosky sa rozpadávajú. Ideálne by bolo na novom cintoríne pochovávať do roviny, bez rovu, trávnik by sa dal pravidelne kosiť a hrob by označoval nejaký pekný kameň s menom.

Ján Kmec

- Viackrát v lete kosiť by bolo potrebné, ak sú teraz vyššie poplatky. Časť svahu na starom cintoríne je neschodná, šmýka sa v zime, aj keď je blato. Bolo by to potrebné upraviť. O zvýšení poplatkov zatiaľ nič neviem.

M.H.

- Stále sa kradnú kvety, bolo by s tým treba niečo urobiť. Nebudeme môcť zomierať, keď všetko ide hore. Momentálne ma nič nenapadá, čo by bolo treba vylepšiť, asi je všetko v poriadku. V iných mestách je lepší dozor, na náš cintorín chodí hocikto, deti tam vystrájajú. Je málo osvetlený.

M.T.

- Nechodím veľmi na cintorín, pohrebné služby sú na dobrej úrovni. Babka je často na cintoríne, konštatuje, že pokosené seno ostáva hniť na mieste, bolo by ho treba odpratať.

E.Š.

- Bolo by potrebné, aby pracovníci MsPS sledovali, ako to vyzerá na cintoríne napr. po víchrici. Po zemi vtedy leží veľa kytíc, kahancov, zhodených váz a pod. Niektorí občania chodia na hroby zriedka, potom tam celá výzdoba leží rozhádzaná, mali by sa jej ujať kompetentní. Okrem toho sa mi nepáči, že zvädnuté kytice, príp. vypletá burina končia často pri plote, hoci k dispozícii je nepretržite veľký kontajner.

J. H.

- Môžem povedať, že v porovnaní s inými cintorínmi z nášho okolia je ten náš pekne upravený. Nechodím tam často /nemáme tu pochovaných príbuzných /, len príležitostne na pohreby. Zdá sa mi, že je všetko v poriadku.

J. M.

- Služby v Dome smútku by bolo treba previesť na vyššiu úroveň, aby napr. nebožtík nebol vystavený na katafalku bez chladenia. Fasáda Domu smútku žiada úpravu. Určiť hodiny, kedy je nebohý vystavený pred pohrebom v Dome smútku. Konečne rozhodnúť o prevádzke nového cintorína, uvažovať o výsadbe ohrady zo zelene, príp. cintorín aj zmenšiť. Ponúkať pozostalým, aby robili aj iné spôsoby pochovávania, napr. kremácia, hroby do roviny porastenej upraveným koseným trávnikom. Zaráža ma vandalizmus sprejerov, ktorí neobišli ani Dom smútku.

M. P.

- S pohrebnými službami som viac-menej spokojná, človek si zaplatí a dostane potrebné služby. Prijala by som, aby bolo viac zelene na cintoríne. Vyrúbali sa staré stromy, veľmi sa priestor odkryl, pripomína letisko! Bolo by treba vysadiť zelené zóny – stromy, príp. kríky zelenáče. Spokojná som s kosením, je pravidelné, tiež s vodou na oboch stranách cintorína. V Dome smútku – namiesto stoličiek lavice, je tam veľmi hlučno pri vstávaní. Obnoviť výzdobu stien by sa žiadalo. Viem, že záleží na financiách. Kludne by som prispela do zbierky na výsadbu cintorína.

Eva Verčimáková

Ďakujem opýtaným za ochotu odpovedať na otázku. Musím konštatovať, že niektorí opýtaní nemohli odpovedať, cintorín nenavštevujú, nemajú tu zatiaľ pochovaných svojich blízkych. Iní si zasa nevšimli nič, čo by stálo za reakciu. Sú spokojní tak, ako to je.

Alžbeta Škurlová

VIETE ŽE ...

- Počasie v januári nás akoby chcelo presvedčiť, že patríme do inej zemepisnej šírky. Od Štefana sme si mrazov neužili, ak nerátame jednu malú rannú poľadovicu, v teplom tóne sa niesol aj Silvester. To by však nebolo také prekvapujúce, na pravoslávne sviatky sme však boli vždy zvyknutí, že prítuhne. Zatiaľ sme však svedkami skôr stredomorského počasia, tráva sa sviežo zelená, v nej dokonca ožili sedmokrásy, stromy v záhradkách pučia, tiež to majú pomýlené. Aj keď to má výhodu nižšej spotreby plynu, predsa sa mnohí desia takých zvrátov klímy.

V polovici mesiaca januára nastal zvrät v počasí, ochladilo sa, rozfúkal sa silný vietor a spolu s vyjasnením prišli do mesta mrazy. Zaznamenali sme aj slabý poprašok snehu, nie však toľko, aby stačil deťom na zimné radovánky. Posledná dekáda mesiaca však priniesla spolu s mrazmi aj pohatú perinu snehu. Deti si konečne prišli na svoje.

- Aj v tomto roku sa občania nášho mesta stretli na námestí, aby privítali Nový rok 2005. Noc bola teplá, a keď sa pred polnocou rozoznel mestský rozhlas s novoročným želaním p. primátora J. Rubisa i jeho pozvaním na ohňostroj, neodolali sme a vyšli sme do príjemnej silvestrovskej noci. Od žiariacich obrazoviek s hviezdčkami SUPER STAR. Mnohí sa odvážili priamo do centra, iní len postávali bokom, príp. pri kostole na kopci. Viacerí to zdôvodňovali strachom z nekoordinovane poletujúcich svetlíc a delobuchov rôzneho druhu. Pravda je, že naozaj už v priebehu dňa sa to ozývalo výbuchmi zo všetkých strán a v hanbe neostal ani Nový rok. V strieľaní menších či väčších súkromných ohňostrojov sa veselo pokračovalo ďalej. Mnohí občania sa pýtali (v duchu, ale aj nahlas), to naozaj máme toľko peňazí, aby sme vystrieľali aj vyše tisícky do vzduchu? Nuž nebolo snehu a deti si zrejme našli novú zábavku. Chvalabohu, že sa im aspoň nič nestalo.

- Už viackrát sme (aj na stránkach nášho Spravodajcu) radi konštatovali, že spolužitie rómskej menšiny s majoritou nášho mesta funguje dobre. Sú chvíle, keď sa toto konštatovanie preukáže aj v konkrétnej životnej situácii. Jednou z najťažších chvíľ v našom živote býva okamih, keď na poslednú cestu vypravádzame našich najbližších. To je práve tá chvíľa, keď veľmi potrebujeme pocítiť spoluúčasť nášho okolia. Aj keď sa naša bolesť nezmenší, predsa vnímame posilnenie na duši, ktorého sa nám dostáva vďaka solidarite našich známych a priateľov.

S takouto formou podpory sa prednedávnom stretli členovia rozvetvenej rodiny Duždových, keď vypravádzali na poslednej ceste svoju mamku Alžbetu.

Giraltovčania nezapreli svoj kresťanský i občiansky princíp spolupatričnosti a spolu s rodinou Duždových stáli pri hrobe našej spolurodáčky. V dojatí prežívali hlboký smútok najbližšej rodiny, započúvali sa do tónov melódií, ktoré naposledy zazneli pre zosnulú.

Venovali jej poslednú poctu a ona si to plne zaslúžila. V naozaj skromných podmienkach sa jej podarilo spolu s manželom vychovať deti, ktoré si našli svoje miesto v živote, dôstojne sa zaradili do spoločnosti a sú dobrým pokračovaním svojej mamy.

- A ešte slovko o plytvaní. Že mali v školskej jedálni jogurt ako prílohu, to sa určite dozvie každý, kto prejde trasu od školy po hlavnú ulicu. Cesta je pokrytá zvyškami povylievaného jogurtu, koniec trasy zdobia prázdne kelímky.

- Máme za sebou prvé plesy a tanečné zábavy. Sezónu zábavy u nás otvorili športovci, milovníci futbalu na Štefana a Silvestra. Poľovníci si zaplesali 28. januára.

- Aj v našom meste sa udiala významná politická zmena, ktorú sme mali možnosť od jesene sledovať v masmédiách. Došlo k zlúčeniu strany SMER so Stranou demokratickej ľavice, čím vznikla nová strana Smer – sociálna demokracia. V našom meste bola po revolúcii dominantnou stranou, s výborne organizovanou činnosťou práve SDL. Čas ukáže, ako sa jej bude dariť v tejto symbióze. Hovorí sa aj o pristúpení SDA do tohto nového zoskupenia.

- Od januára u nás platia nové /vyššie/ dane a poplatky. Občania si v tejto súvislosti začali pozornejšie všímať, ako si jednotlivci plnia svoje povinnosti. Mnohým sa nepáči pomerne nízky poplatok za psa v rodinných domoch a porovnávajú ho s poplatkom v iných mestách / v Bardejove napr. 2000.- Sk /. Ten náš nemotivuje ľudí, aby si so svojimi štvornohými miláčikmi urobili poriadok, nenechali ich voľne pobehovať, obťažovať okoloidúcich a znečisťovať ulice i dvory domov. Mestská polícia by mala dôslednejšie kontrolovať aj to, či sa za psa, príp. psov platí. Kontrola je jednoduchá, v prípade uhradenia poplatku má pes známku.

Toto je pohľad z jednej strany . Takto uvažujú tí, ktorí psa nevlastnia a sú akosi nad vecou. Celkom opačný je názor majiteľov psov. Im sa vidí toto zvýšenie poplatku veľmi razantné a na pripomienku, že by sme sa mali porovnávať s inými mestami, odpovedajú: dobre, ale potom sa porovnávajme vo všetkom, aj v možnostiach zamestnania či výšky našich príjmov, lebo aj to je neporovnateľné.

Bytovkári oponujú tvrdením – dobre, zaplatíme tých 600,- korún, ale myslíte si, že tým ubudnú výkaly našich psov v okolí blokov ? Naši ľudia jednoducho nie sú zvyknutí za svojimi psíkmi robiť poriadok. Možno majú strach, že by boli smiešni.

No a záver, milí čitatelia, ponechávam na vás. Ja som si len vypočula obe strany, a keď o tom uvažujem, uvedomujem si, že veci sa nedajú jednoducho lámať cez koleno. Zmena ľudského myslenia a postojev je pomalý proces.

- V meste sa uvažuje už dlhšiu dobu aj o platenom parkovaní. Autá pri bytovkách totiž na parkovanie využívajú plochu, ktorej vlastníkom je mesto, bezplatne. V iných mestách je to spojené aspoň s minimálnym poplatkom / 1.- Sk denne /.

- Uvádzam na správnu mieru pomenovanie príslušníkov cirkvi / nie jehovisti /, ako som spomínala v predchádzajúcich príspevkoch, ale Svedkovia Jehovovi. Teda práve oni ukončili svoju Sálu kráľovstva a kolaudovali ju dňa 29. januára.

- Na ihrisku Slovana sa už kladie umelý trávnik. V jeseni bolo pripravené štrkové podložie, pred Vianocami sa firma z Bratislavy pustila do práce, vybudovala mantinely a začala s pokládkou umelého trávnik. Ten by mal slúžiť na tréningy najmä mladým športovcom, pre ktorých bol tento grant určený. Rozmery ihriská sú 33 x 18 m.

- Pochvalu za vianočnú výzdobu by si v tomto roku určite zaslúžila pani Margita Kmecová, ktorá okná Klubu dôchodcov vyzdobila vkusne a nezabudla ich predtým dôkladne poumývať. Žiarili teda nielen pestrými ozdobami, ale aj čistotou.

- V redakčnej rade nám pribudol nový člen, dlhoročný športový prispievateľ športovej rubriky MVDr. Miroslav Deutsch. Tešíme sa z novej posily.

- 18. januára 2005 sa pri Soche matky stretli predstavitelia mesta a členovia Zväzu PB, aby si pripomenuli okružle 60. výročie oslobodenia nášho mesta. Slávnostný príhovor primátora p. Jána Rubisa, spomienková báseň a kladenie kytice k pomníku boli obsahom tejto spomienkovej

slávnosti. Po nej pokračoval p. primátor v besede s odbojármi, ktorí si spomínali na ťažké vojnové časy.

- Uvádzame na pravú mieru meno sponzora zo strany ANO, ktorý bol sponzorom Domova sociálnych služieb. Je ním p. starosta z Ladomírovej Vladimír Bojčík. /Spravodajca mesta č.1/

Alžbeta Škurlová

Zápisy prvákov do prvých tried

Do 15. februára prebiehajú zápisy do prvého ročníka. Štátny tajomník ministerstva školstva František Tóth: „Rodič má právo vybrať si pre svoje dieťa ktorúkoľvek školu. Ak sa rozhodne pre školu mimo svojho školského obvodu, zapisuje dieťa po dohode s jej riaditeľom. V tomto prípade však nemá nárok na preplatenie prídavného cestovného.“ K zápisom rodičom Tóth radí: „Vchádzajte do školy so vztýčenou hlavou, zápisom vášho dieťaťa škole prinášate minimálne 22 000 korún na vzdelávanie, plus 2 300 ako príspevok na stravovanie a zápisom do školského klubu ďalších 5 700 korún. Spolu teda prinášate minimálne 30 000 korún a škola, ktorú ste si vybrali, to musí oceniť.“

Podľa psychologičky Daniely Bednárovej by rodičia pri akýchkoľvek pochybnostiach o školskej zrelosti dieťaťa mali navštíviť najbližšiu pedagogicko – psychologickú poradňu, kde ho psychologicky vyšetria za účelom posúdenia školskej zrelosti. „Vyšetrenie je bezplatné, trvá niečo vyše hodiny. Psychológ sa vyjadrí, či je vhodné dieťaťu školskú dochádzku odložiť, alebo to nie je potrebné.“

Kedy uvažovať o odklade dochádzky

- ak sa dieťa narodilo v mesiacoch máj až august
- keď sa nevie na prácu dobre sústrediť, nevydrží pracovať na nejakej úlohe aspoň 15 minút, aj ju dokončiť
- ak má vážnejšie poruchy reči
- ak je príliš živé alebo naopak, málo pohyblivé a obratné
- ak rok pred vstupom do školy nenavštevovalo materskú školu
- keď trpí vážnou chronickou chorobou alebo býva často choré
- ak je emocionálne nezrelé (nemá kamarátov, málo rozpráva, neodpovedá)
- keď je jeho vývin oneskorený
- ak má dieťa slabú jemnú motoriku : nerado a zle kreslí, zle drží ceruzku
- ak necíti chuť učiť sa, nezaujíma sa o veci okolo seba
- keď je úzkostné, neisté
- ak sa rodina ocitla vo vážnej životnej situácii
- platí, že riziko nižšej školskej úspešnosti vzrastá až pri kombinácii viacerých rizikových faktorov súčasne

V teste školskej zrelosti sa sledujú tieto faktory :

- telesná zrelosť dieťaťa
- mentálna vyspelosť
- reč dieťaťa
- jemná motorika
- citová zrelosť dieťaťa
- sociálna zrelosť
- pracovná spôsobilosť dieťaťa

. Vrátia sa 2 % z dane naspäť do Giraltoviec?

Po prvýkrát v histórii sa **Rodičovské združenie pri Základnej škole Giraltovce** v tomto roku zapojilo do projektu, kde občania môžu odovzdať **2 % z dane z príjmu** niektorej organizácii.

Naše rodičovské združenie využilo možnosť zaregistrovať sa na príslušnom notárskom úrade do zoznamu príjemcov. Chceli sme dať možnosť občanom nášho mesta, ale aj blízkeho okolia ponechať časť svojich daní v našom meste.

Občania a právnické osoby, ktoré platia dane, môžu požiadať daňový úrad o to, aby sa 2 % z ich daní poukázali niektorej zo zaregistrovaných organizácií. Časť dane, ktorú už zaplatili, resp. im zamestnávateľ stiahol pri výplate počas celého roku 2004, sa teraz môže vrátiť do nášho mesta a pomôcť aj našej škole.

Rodičovské združenie pri Základnej škole v Giraltovciach je jednou z organizácií v našom meste, ktoré splnilo podmienky registrácie a chce požiadať občanov o priazeň. Z týchto prostriedkov sa môžu financovať aktivity podporujúce vzdelávanie a zdravie, šport detí a mládeže, ochranu duchovných hodnôt, ochranu ľudských práv, ochranu a tvorbu životného prostredia, poskytovanie sociálnej pomoci, zachovanie prírodných a kultúrnych hodnôt. O využití týchto nazbieraných peňazí bude rozhodovať rodičovská rada.

Postup pri odovzdávaní 2 % z daní z príjmu:

Zamestnanec:

1. Do 15. 2. 2005 požiadať svoju mzdovú učtárňu o ročné zúčtovanie dane za rok 2004.
2. Vyplniť tlačivo „Vyhlásenie o poukázaní 2 % zo zaplatenej dane z príjmu“ (môžete si ho vyzdvihnúť u p. Evy Verčimakovej – predajňa kníh v Dome služieb Giraltovce).
3. Vyplnené tlačivo „Vyhlásenie ...“ a tlačivo „Potvrdenie o zaplatení dane z príjmov zo závislej činnosti“ (dostanete ho od mzdovej učtárne) zaslať na príslušný daňový úrad vášho zamestnávateľa najneskôr do 15. 4. 2005.

Živnostník a právnická osoba:

1. Do 31. 3. 2005 podať daňové priznanie. Súčasťou tlačiva Daňové priznanie je aj „Vyhlásenie o poukázaní podielu zaplatenej dane z príjmov“, ktoré vyplníte podľa prelače.

Naše údaje:

IČO: 17319617459

Právna forma: občianske združenie

Obchodné meno: Rodičovské združenie pri Základnej škole Giraltovce

Sídlo: Budovateľská 20, 087 01 Giraltovce

Eva Verčimaková
predsedníčka Rodičovského združenia pri ZŠ Giraltovce

Žijú medzi nami

Sme mesto bohaté na dobrých ľudí, ľudí šikovných a nadaných, ktorí našli naplnenie svojich životov v rôznych oblastiach. Pre človeka je prirodzené vyniknúť, byť najlepší, mať dobrý životný

pocit, a tak hľadá naplnenie. Tápe, hľadá, no nenachádza, vždy to nejaký čas trvá, kým sa dopracuje k métam. Ľudský život je o snažení, o braní a dávaní, tak je to od nepamäti. Každý jeden z nás je len maličký bod na dlhej priamke času. Bod, na ktorý niekedy zasvieti slnko, na kratučku chvíľku mu prepožičia svoje teplo, no tento okamih úplne stačí, navždy zohreje človeka a zmení jeho život.

Život pána MILANA VARGANINA to skutočne potvrdzuje. Žijeme, chceme, a to hneď, no všetko má svoj čas. A ten príde, ak mu vyjdeme v ústrety. On to tak urobil. Už od svojich prvých rokov smeroval k futbalu. No osud čakal, skúšal ho až do doby, keď nastal jeho čas, jeho životná fáza a vtedy slnko bohato zoslalo svoje lúče.

Pán MILAN VARGANIN sa narodil 18.11.1940 v Marhani v početnej rodine, má sedem súrodencov. Spomienky na detstvo sú určite veselé, veľa detí znamená veľa kriku, nedorozumenia, ale aj krásne ľudské vzťahy, ktoré určite pretrvávajú dodnes.

Pán MILAN VARGANIN navštevoval základnú školu v rodnej dedinke, absolvoval ju a hneď pokračoval na Poľnohospodárskej škole, ktorú ukončil v roku 1957. Potešilo ho, že sa mu podarilo v krátkom čase zamestnať na ONV v Giraltovcich – odbor poľnohospodárstva a ostal tam až do reorganizácie okresu do roku 1960. Svoje ďalšie pracovné ambície naplňoval na Okresnom veterinárskom zariadení Bardejov – stredisko Giraltovcie. Bola to dlhá a pomerne dôležitá etapa jeho života, plných 24 rokov tam pracoval ako administratívny pracovník – dispečer. Aj dnes spomína na korektné vzťahy s vedúcimi Veterinárneho strediska MUDr. Gamčíkom a MUDr. Gazdičom a ďakuje im za ľudskú spoluprácu. Zabezpečoval tam pohonné hmoty, robil výplaty, bol zodpovedný za sklady a mal službu pri telefóne. Pán VARGANIN pracoval, no dušou bol na našom ihrisku. Futbal najprv aktívne hral, ale vstrebal sa mu do krvi, a tak sa s ním nevedel rozlúčiť, rozhodol sa futbal organizovať, stal sa funkcionárom giraltovskeho futbalu, ktorý riadil a zabezpečoval spolu s pánom TCHURÍKOM, Ing. PAĽOM, bratmi DEUTSCHOVÝMI, pánom NOVÁKOM a ostatnými nadšencami nášho futbalu. Malé mestečko Giraltovcie bolo v súťaži pomerne vysoko, hralo spolu s oveľa väčšími mestami, vďaka výbornej práci riadiaceho kolektívu. Všetci futbalu venovali veľa času a dávali zo seba to najlepšie, aby zabezpečili jeho pomerne vysokú úroveň. Bez dobrých kamarátskych vzťahov by sa im to nebolo podarilo, no ich snaha bola obrovská, a tak sa dostavili aj výsledky.

Pán MILAN VARGANIN vďaka svojej futbalovej vášni zmenil zamestnanie. Odišiel z Veterinárskeho strediska pracovať na JRD ako speňažovateľ v živočíšnej výrobe. Táto pracovná náplň mu plne vyhovovala, nebol viazaný na jedno miesto, mohol sa voľne pohybovať, a tak popri pracovnej náplni pozariadovať aj veci okolo futbalu. Vďaka tomuto populárnemu športu a kontaktom na vyšších fórach pán MILAN VARGANIN vnútorne rástol, zbieral skúsenosti, stával sa známou osobnosťou v oblasti futbalu. V roku 1992 mu mesto Bardejov ponúklo životnú šancu využiť svoje bohaté skúsenosti ako profesionálny funkcionár – manažér futbalového klubu PARTIZÁN, ktorý sa v priebehu roka premenoval na BSC – JAS Bardejov. Hrali 2. ligu, no siahli oveľa vyššie a darilo sa im rok čo rok postupovať. Rok 1994 im prial, dosiahli vytúžený cieľ. Bardejov hral 1. ligu, radosť Bardejovčanov bola nesmierna, a zásluha spočívala v rukách riadiaceho kolektívu, ktorého hybnou silou bol manažér – pán MILAN VARGANIN. Skromne tvrdí, že všetky skúsenosti získal tu u nás v Giraltovcich, tu sa vraj naučil všetko, čo vo svete veľkého futbalu plne zúžitkoval.

Hovorí, že Bardejov mal šťastie, že pri jeho nástupe sa stretla výborná konštelácia funkcionárov. Všetci, funkcionári – hráči – tréneri, ťahali za jeden povraz, preto sa im tak darilo. Takéto zoskupenie nebýva časté, no keď sa predsa podarí, prináša také ovocie, že jeho plody predbehnú aj najsmelšie očakávania. A tak to bolo v Bardejove, futbal tam zažíval svoje hviezdne časy, pozornosť futbalového sveta bola sústredená na toto mesto. Obyvatelia žili a dýchali futbalom, médiá bardejovský futbal denne skloňovali. Bolo to zvláštne obdobie, v ktorom aj ľudia, pre ktorých futbal nič neznamenal, sa začali o koženú loptu zaujímať. Pán MILAN VARGANIN určite na tieto nádherné roky veľkého futbalu, ktorý mu bolo dopriate riadiť, nezabudne. Bol v centre diania, v centre pozornosti, no stálo ho to veľa síl. Vydal zo seba veľa energie, nepoznal soboty, nedele, žiadny voľný čas, jeho času kraloval futbal. No aj táto etapa jeho života sa skončila, cez futbal sa v Bardejove zviditeľnil aj v iných oblastiach a Bardejovčania, však nemôže žiť iba prácou

a v prípade pána MILANA VARGANINA iba futbalom, život človeka je predsa oveľa hlbší a širší, má aj iné rozmery. A samozrejme, aj jeho život mal svoje parametre, v roku 1966 sa oženil a spolu s manželkou vychovali troch synov. Dnes sú pyšní na dedkove futbalové úspechy a on sa teší, že inklinujú k športu.

A ako si vyplňa dni dnes? Rád si pozrie dobrý film, sleduje tlač a správy. Vie o všetkom, čo sa deje v oblasti futbalu a nikdy nevynechá domáci futbalový zápas. Je spokojný so svojou životnou priamkou, pochopil, že všetci prechádzame životnými fázami podľa prirodzeného rytmu života, sme spojením minulosti s prítomnosťou. No otvorená kniha nášho života musí korešpondovať s našim vnútnom, iba tak je naša životná cesta poznamenaná úspechom.

Anna Mitaľová

Videli sme, čítali sme, počuli sme...

Plnosť a prázdnota života

V čase Vianoc, sviatkov pokoja a lásky, postihla krajiny juhovýchodnej Ázie najstrašnejšia prírodná katastrofa, ktorá otriasla celým svetom. Život človeka sprevádzali a sprevádzajú aj nešťastia, nepriazne osudu, živelné pohromy vo väčšom i menšom rozsahu. A práve nad tým sa zamýšľa **MUDr. Ján Siracký** : „Plnosť a prázdnota života,“ ale najmä postavenia v ňom.

I keď jeho zamyslenie bolo dátumovo oveľa skôr, dávno pred Vianocami, je aktuálne práve teraz. Aj preto ho ponúkam našim čitateľom.

V septembri 1987 sa prehnal cez južné Anglicko hurikán, ktorý spôsobil rozsiahlu devastáciu veľkých oblastí – prerušila sa dodávka elektrického prúdu, vyvrátené stromy zablokovali cesty a železnice. V tomto období a práve v tejto najviac zasiahnutej oblasti pracoval a býval p. Siracký, a to v budove, kde boli laboratóriá na výskum rakoviny. Ráno po tejto búrlivej noci bolo neskutočné ticho, nebola elektrina. Prestali pracovať termostaty, chladničky, počítače, kontrolné elektrické systémy a automatika. Park okolo budovy bol plný vyvrátených a polámaných stromov. „Vyšiel som von, ale dnu som sa späť nedostal, lebo dvere sa otvárali jedine použitím elektrického čipu. Ostal som vonku v tom úplnom tichu a sám. Nič nefungovalo, všetko sa zastavilo. Nik neprišiel do práce. A bol to taký krátky pocit, že už nikdy nikto nepríde.“ Po niekoľkých hodinách bola obnovená dodávka elektrického prúdu a tak sa dostal domov. „A veľmi som sa tešil zo šálky horúceho čaju“, dodáva p. Siracký. Veľmi živo si spomína na sci- fi film, vtedy veľmi aktuálny Deň po... Život a svet po výbuchu nukleárnych zbraní. Ľudia chodia, nevedia kam, popálení, ožiarení, ranení, umierajúci. Stratili všetko. Prázdnota pohľadu a výrazu tváří. Prázdnota v duši a chodenie bez cieľa.

A plnosť a prázdnota nášho súčasného života? Kariéra, peniaze, bankové kontá, prosperita, výsledky vedy a techniky. Áno, sme veľmi úspešní. Klonujeme gény, sme pri klonovaní zvierat a ideme klonovať ľudské zárodky. Hrozba vyklonovania človeka – robota je už skoro reálna. Kde sa chceme vlastne zastaviť?

Mašinéria pretechnizovaného a preekonomizovaného života vytvára stereotyp ľudí, človek skoro robot. Ako v Čapkovej divadelnej hre R.U.R. – roboti ako ľudia alebo ľudia ako roboti.

A niečo tam veľmi chýba. Základný zmysel nášho života.

V Čapkovej vízii sa dvaja mladí, skutoční roboti – muž a žena vymkli z programu, lebo sa v nich zrazu objavila láska. Jeden za druhého sa chceli obetovať aj zomrieť. Niečo úžasného, čo nebolo pre robotov naprogramované.

„Opakovane si spomínam na slová o láske, ktoré som čítal na tabuli oznamov na kostole v jednom malom mestečku:

Viera bez lásky robí človeka fanatikom,
majetok bez lásky robí človeka bohémom,

múdrosť bez lásky robí človeka malicherným,
zodpovednosť bez lásky robí človeka bezohľadným,
spravodlivosť bez lásky robí človeka tvrdým.“

Hľadám zmysluplné a trvalé hodnoty pre život uponáhľaného človeka pretechnizovaného 21. storočia. Aký má vlastne náš život cenu? V čom spočíva cena a hodnota nášho života?

„Mám taký malý kalendárik zo Škótska s lístkami dní na odtrhovanie. Každý má aj krátky text na rozmýšľanie. Odložil som si novoročný lístok s textom:

Buď láskavý: Toľko srdc je ubolených a smutných, toľko ukryvaných starostí je nevypovedaných hlboko v srdciach aj tých, ktorí sa zdajú byť šťastní. Mlčanliví nevypovedajú svoje smútky. Buď láskavý.“

Živé slová, spracovala M. Gazdičová

Pozreli sme sa za Vás

V januári som si zašla na moje bývalé dlhoročné pracovisko ZŠ. Hneď pri vstupe som zaznamenala prvé zmeny, svoje kancelárie si vymenili sekretárka a ekonóm.

Ďalšie prekvapenie ma čakalo v zborovni. Nová krytina dlážky vylepšila jej interiér, no dôležitejšie pre mňa bolo, že v menšej zborovni na čestnom mieste kraluje počítač, ktorý sa stal súčasťou bežného pracovného života mojich bývalých kolegov. Letný kurz, ktorí absolvovali vďaka Alene Paľovej, očividne pomohol.

Vedľa je nová jazyková učebňa, vybavená potrebnými audiovizuálnymi pomôckami, do nového šatu sa obliekla aj riaditeľňa školy. Je útulnejšia a určite aj reprezentatívnejšia.

Prednávnom som už písala o vynovených priestoroch WC, sú naozaj na dobrej úrovni, jedno z nich bezbariérové, opatrené už spomínanou kamerou na chodbe. Mala zabrániť typickým výčinom chlapcov pri poškodzovaní vynoveného WC. Mladí však majú filipa. Obišli moderný vynález a rôzne predmety, kapsle a iné neplechy začali prehadzovať do vrecka cez okná z druhej strany. Uzavreli ich a hľadajú ďalšie riešenie. Poviete si, do akých opisov som sa to pustila. Nuž to len na ilustráciu, s čím všetkým okrem učenia dnes zápasia pedagógovia a ostatní pracovníci školy.

Rada som skonštatovala, že nové hygienické zariadenia sú samozrejmosťou už vo všetkých pavilónoch.

Zaujímali ma však aj novinky vo výchovno- vzdelávacej práci. Dozvedela som sa, že utvorili piaty ročník s rozšíreným vyučovaním anglického jazyka, deti majú angličtinu denne, čo je dobrý predpoklad na jej úspešné zvládnutie.

Boli vytvorené aj dve rómske triedy, jedna vyrovnávací, druhá prípravná. Pre tú druhú získali aj peniaze z grantu, a tak sa bývala údržbárska dielňa premenila na modernú triedu, predelenú na dve časti – klasickú triedu a herňu so žínenkami, televízorom, videom, kobercom na dlážke. Kraluje v nej Mgr. Ružena Polohová, má 11 žiakov. Pán riaditeľ konštatoval, že im tie dve triedy pomáhajú učiť, ale aj uberajú peniaze (kvôli nízkemu počtu žiakov). Priemerný počet žiakov v jednej triede je 23, čo presahuje slovenský priemer (21,5 žiaka).

Pán riaditeľ Mgr. Ján Čížek si veľmi pochvaľuje nový systém prerozdeľovania peňazí, keď vďaka normatívu (na jedného žiaka Sk) mala škola v minulom roku o 2 mil. viac ako v predchádzajúcom období. Aj preto si mohli dovoliť investovať do úpravy interiérov.

Pri pohľade na fasádu (najmä z dvorovej časti) je očividné, že škola by potrebovala aj nový kabát, bezpochyby by sa zišli nové okná, tie staré už dosluhujú, niektoré musia byť z bezpečnostných dôvodov pozatĺkané nastálo.

Pomohli by aj žalúzie (zatiaľ ich má len trieda p. uč. Polohovej), slnko totiž vie poriadne znepríjemniť vyučovací proces prílišným prehrievaním, ale aj tým, že svieti žiakom do očí.

Aj keď sme navštívili telocvičňu, obišli sme priestor za ňou, a to aj v našom rozhovore. Ja sa však predsa k tomu priestoru vrátim. Kedysi perfektné športovisko so škarovými bežeckými dráhami, doskočiskom na skoky, basketbalovými košmi dnes pripomína mesačnú krajinu. A je to tak už

druhé desaťročie. Naozaj sa v Giraltovciach nenájdu spoločné sily na navrátenie tejto plochy do pôvodného stavu? Deti by sme tak možno odvedli z toľko spomínaných krčiem, od televízorov a urobili niečo pre ich zdravý rozvoj.

A Škurlová

MLAĎ VO SVETE

Aj v tomto roku sme sa rozhodli pokračovať v začatej rubrike o mladých z nášho mesta, ktorí odišli za prácou do ďalekého sveta a prostredníctvom nášho mesačníka sú ochotní sprostredkovať svoje skúsenosti aj čitateľom nášho Spravodajcu.

Stretnutia s týmito mladými sú nesmierne zaujímavé a aj pre nás obohacujúce, v niekoľkohodinových rokovaníach sa veľa dozvedáme nielen o ich osobnosti, ale aj o krajine, kde zakotvili na kratšiu alebo dlhšiu dobu.

26. december 1997 bol rozhodujúcim dňom v živote Mgr. Jozefíny Kovalčíkovej. V tento deň uzavrela jednu kapitolu svojho života a otvorila novú stránku neznámej budúcnosti. Mala ukončené štúdium na Strednej pedagogickej škole, absolvovala aj Pedagogickú fakultu pre vzdelanie učiteľov 1. stupňa ZŠ, mala miesto učiteľky na ZŠ v Solivare, možnosť plne sa realizovať pri vyučovaní v alternatívnej triede, čo jej poskytovalo bohatý priestor na využitie jej schopností. Realizovala sa aj v oblasti umenia v ľudovom súbore, ktorý viedla s deťmi, ale aj ona osobne účinkovala dokonca vo dvoch folklórnych súboroch. Pre túto bohatú činnosť mala tie najlepšie predpoklady, absolvovala totiž ZUŠ v Giraltovciach – odbor výtvarný i hru na husliach.

To všetko sa rozhodla na krátky čas prerušiť s jediným cieľom – zdokonaľiť si jazykové znalosti z angličtiny. Jej cesta viedla do Veľkej Británie, presnejšie do Londýna, obvyklou cestou našich dievčat. Agentúra jej sprostredkovala prácu au-pairky v jednej z dobre situovaných londýnskych rodín, kde mala možnosť okrem bežných povinností sa venovať aj jazykovému štúdiu.

Počas pobytu v rodine zistila, že bežná konverzácia v rodine na dobré zvládnutie jazyka nestačí, a teda je potrebné sa zdokonaľovať štúdiom na škole a získať certifikát, ktorý potom umožňuje uchádzať sa o kvalitnejšie uplatnenie aj v rámci svojho vzdelania. Štúdium na dobrej škole je však veľmi drahé a slabo platená práca au-pairky na úhradu školeného nestačila.

A tak po 8-ich mesiacoch (po ukončení zmluvy s agentúrou) jej neostávalo nič iné, ako hľadať si výnosnejšie miesto. Domáca pani sa s Jojkou nerada lúčila. Bola s jej prácou veľmi spokojná a v závere ju poprosila o sprostredkovanie inej slovenskej au-pairky, najradšej tiež učiteľky. Slovenky a Česky sú veľmi žiadané pre ich materinský cit k deťom, praktickosť a zručnosť (názor Angličanov). Aj napriek týmto kvalitám nemôže ani sebalepšia au-pairka očakávať, že sa stane rovnocenným členom rodiny, anglický odstup si domáci vždy zachovávajú. S tým treba počítať.

A tak Jojka zmenila miesto, zamenila prácu v rodine za upratovanie v hoteli, nie hocijakom, ale štvorhviezdičkovom, kde aj nároky na jej prácu boli primerane vysoké. Izby museli byť odovzdané bez najmenej chybičky, prácu kontrolovala veľmi prísna nadriadená, pôvodom Nemka.

I keď bola s prácou Jojky veľmi spokojná, dokonca jej ponúkla vyššie pracovné zaradenie, Jojka sa rozhodla odísť po našetrení potrebného finančného obnosu na štúdium. Nebolo to ľahké, stálo ju to veľa namáhavej práce aj odriekania, ale pomaly sa jej začal naplňovať cieľ – vzdelávanie. Bolo to denné štúdium v trvaní 9 mesiacov.

Jej ďalším záchytným bodom bol Velehrad. Tu sa ubytovala a stretla človeka, ktorého ona sama nazýva žijúcim svätcom a u ktorého našiel každý potrebný ochrannú ruku.

Poviete si Velehrad a centre Londýna! V našich predstavách si ho vieme zaradiť skôr na Moravu. Z materiálu o londýnskom Velehrade uvádzame:

Otec Lang je zakladateľom tejto bohumilej inštitúcie, kde nájde na prechodný čas ubytovanie každý emigrant zo Slovenska a Čiech, ktorý túto pomoc potrebuje. Otec Lang je katolícky kňaz. Dnes má 85 rokov, ale jeho korene siahajú práve na spomínanú Moravu, kde sa narodil a žil do r. 1948. Za svoje postoje sa ocitol cez vojnu v koncentračnom tábore v Terezíne, ktorý nemohol na ňom nezačať trvalé stopy. Tam sa rozhodol celý svoj ďalší život venovať pomoci iným. Po skončení vojny odišiel natrvalo z Československej republiky a žil v Londýne. Pôsobil tu ako kňaz a združoval českú a slovenskú komunitu.

V roku 1964 z peňazí za odškodnenie jeho väzenia v Terezíne kúpil budovu takmer v centre Londýna spolu so škótskou veriacou podobného osudu. Budovu postupne rekonštruovali a prispôbili potrebám, dnes funguje na báze sebestačnosti (za nocľah sa platí minimálny poplatok) a z darov.

Počas pobytu na Velehrade sa Jojka s otcom Langom veľmi zblížila, s dojatím o ňom rozpráva, a ostala s ním v kontakte aj teraz, keď už jeho pomoc nepotrebuje. Zúčastňuje sa naďalej ich aktivít aj cirkevného rázu.

Život človeka sa skladá z rôznych okamihov, po priaznivých chvíľach prichádza nepriazeň osudu a naopak.

Za šťastný zásah osudu považuje Jojka ten okamih, keď v telefonáte na Velehrad jej bola ponúknutá práca tlmočnice – prekladateľky pre emigrantov zo Slovenska a Čiech. Bolo to dobre platené miesto, ktoré pokrylo jej náklady na život, vrátane novo prenajatého bytu, cestovného, kultúrneho vyžitia atď. Všestranne sa venovala týmto emigrantom, zahŕňajúc do svojej práce aj vybavovanie dokladov, odprevádzanie detí do školy, lekárske prehliadky a podobne.

Veľmi sa tešila na návštevu rodných Giraltovciach, kde sa stretávala s rodičmi, ale aj so sestrou Marikou, ktorá pôsobí v Prahe. (Vianoce máva podľa vlastného vyjadrenia dvakrát v roku – za také vzácne považuje obidve spoločné stretnutia doma – v lete i v zime.)

Posilnená pobytom v kruhu rodiny sa vracia do Londýna, kde ju ale čakalo nepríjemné prekvapenie. Zo dňa na deň prišla o výnosnú prácu, následne o byt, chýbali peniaze na dokončenie školy. Jojka sa však riadila zásadou: „Čo ťa nezabije, to ťa posilní.“ A ona potvrdila pravdivosť tohto výroku spôsobom, akým dokázala prekonať aj ťažké chvíle, keď podľa jej vyjadrenia: „Stále tu bola možnosť zbalit' a vrátiť sa, lebo mám kde, ale nebola by som spokojná sama so sebou.“ Finančne jej vypomohli priatelia, a tak ten prepotrebný certifikát o ukončení školy nakoniec získala.

Ním sa jej otvorili nové cesty sebarealizácie v cudzom svete a konečne mohlo prísť na rad využitie jej kvalifikácie.

Ale o tom už v budúcom rozprávaní.

Škurlová, Gazdičová

Vianočná spomienka

Takú lásku a radosť z hudby, tanca a slova, akú nám v sále Kultúrneho domu v Giraltovciach predviedli žiaci Základnej umeleckej školy, často nevidieť. Ani počas vianočných sviatkov na nás nezabudli a pripravili krásny koncert sprevádzaný prejavmi nadšenia a usmiateymi tvármi všetkých prítomných.

V podaní hudobníkov sme si vypočuli melódie krásnych ľudových kolied, ktoré nám približovali milú tvár betlehemského dieťaťa. V ďalšom bloku prítomným pripomenuli vianočné zvyky našich predkov. Tanečníci predviedli umenie moderného a klasického tanca, no a nádejní herci sa predstavili rozprávkou o snehuliakovi. Sprievodné slovo patrilo žiačkam L.Rogulovej a V.Lukáčovej. V dvojhodinovom programe účinkovali dve ľudové hudby, akordeónový súbor, tri spevácke zbory a na záver orchester ZUŠ pod vedením B.Hangonyiho, ktorý prenechal taktovku aj J.Doležalovi.

Zuškári, neustále obklopení davom obdivovateľov, s chuťou interpretovali svoj bohatý program. Obecenstvo ich ocenilo potleskom, duchovnou podporou a vďakou.

Zámer sa vydaril aj tohto roku. Učiteľský zbor odchádzal spokojný s pocitom, že sa o budúcnosť svojich žiakov nemusí obávať a diváci s pocitom pohody a šťastia.

Vianoce sú sviatky lásky, pokoja a úprimnej radosti. Sú tu preto, aby každý, koho cesta stále láka, spomenul si, že ho niekde niekto čaká. Práve na vianočných koncertoch sa stretnú všetci, ktorí sú doma a tešia sa na všetko to, čo dokážu šikovní chlapci a dievčatá, žiaci našej giraltovskej ZUŠ.

Mgr. Miriam Kočišová

Mestská knižnica v roku 2004

Hlavnou úlohou knižnice je sprostredkovanie knižného fondu svojim používateľom. Je to denná individuálna práca s čitateľom a v tom je ťažisko našej práce. No okrem tejto hlavnej činnosti k práci knižnice patrí aj celý rad knižničných povinností v súlade so zákonom č.211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám.

V roku 2004 naša knižnica splnila vytýčené úlohy, bolo vypožičaných 18 546 absenčných knižných jednotiek, prezenčných výpožičiek bolo 1 900, čo spolu tvorí 20 446 výpožičiek. V zozname čitateľov bolo zapísaných 413 používateľov knižnice, ktorí našu knižnicu v priebehu roka 2004 navštívili 8774- krát.

Na rok 2004 sme mali vytýčenú veľkú úlohu, bola to revízia celého knižného fondu. Zvládli sme ju za tri mesiace jún – august a na základe vykonanej revízie bol zistený skutočný stav celého fondu knižnice. Z revízie bola vypracovaná potrebná dokumentácia: protokol, zápisnice a zoznam vyradenej literatúry.

Stav knižného fondu k 31. decembru 2004 je 22 441 knižných jednotiek, z toho odbornej literatúry pre dospelých 5 715 titulov, beletrie 9 882 titulov, náučnej literatúry pre mládež 599 titulov a 6 668 titulov krásnej literatúry pre deti a mládež.

Občania nášho mesta a blízkeho okolia často navštevujú knižnicu, v poslednej dobe sledujeme nárast čitateľov z radov našich starších občanov. Kniha sa zrejme stala ich spoločníkom v dňoch zaslúžilého odpočinku. Siahajú najmä po krásnej literatúre a sú vďační, k im poradíme pri výbere vhodnej literatúry.

Naša knižnica je aj informačným centrom, v roku 2004 bolo poskytnutých 541 informácií. Organizujeme aj kultúrno – spoločenské podujatia, v uplynulom roku ich bolo 15, slúžia na prezentáciu knižnice a jej služieb. Knihy, ktoré sa nedali požičať inou formou, sme sa snažili sprostredkovať našim používateľom cestou medzivýpožičnej služby. Knižnica slúži aj ako miesto, kde sa často schádza redakčná rada Spravodajcu nášho mesta.

Práca v knižnici nie je jednorazová záležitosť, je časovo náročná, láska ku knihám sa získava postupne, pomaličky, nebadane. No je potrebné deťom podsúvať vhodnú literatúru už v útlom veku, aby v dospelosti získali cenného priateľa – knihu.

Anna Mital'ová

Malé životné kvapôčky /pokračovanie/

- Láska je niečo, čo nevie nikto presne definovať.
- Je možné, „odľúbiť sa“, no nemožno zabudnúť.
- Láska je úžasná prirodzená sila života, ktorá dokáže spútať každého.
- Láska je obrovský, priehľadný a hlboký oceán, ktorý nikdy a nikde nekončí.
- Láska je len slovo, no činy zaľúbencov sú skutočnými pocitmi a dôkazmi lásky.
- Pri láske celkom strácame reč.
- Láska je nekonečná, preto nemá nikdy určené hranice.
- Človek dokáže ľúbiť každého, ak má v srdci lásku.
- Do srdca človeka sa dokáže zmestiť toľko lásky, koľko si ani len nevieme predstaviť.
- Milovať znamená byť súčasťou duše toho druhého.
- Ak niekoho naozaj úprimne ľúbime, žiadna maličkosť nemôže byť problémom.
- Existuje nekonečne veľa podôb lásky.
Niekedy si ich človek popletie a narobí množstvo zbytočných hlúpostí (chýb).
- Ak sa dvaja ľúbia, spoločne vytvárajú jeden celok.
Sú jednou osobnosťou s dvoma rozličnými povahami.
- A si dvaja ľudia nevedia medzi sebou vyriešiť svoje problémy, nie je medzi nimi skutočná láska.
- Nie je nič, čo by sa nedalo vyriešiť.

M: Štofková

NAŠE MESTO

Naše mesto pekné je,
dobré si v ňom žijeme.
Babka, dedko aj môj brat,
každý má to mesto rád.

Ulice sú plné domov
a pred nimi záhradky,
na jar sú plné kvetov,
v jeseni sú plné listov.

Doliny, kopce, riečky,
ihriská a trávniky
dávajú nám priestor veľký
na rôzne detské zábavky.

Eva Čabalová 4.B. ZŠ

Moje mesto rada mám,
deväť rokov v ňom bývam.
Naše mesto pekné je,
dobré si v ňom žijeme.

Či si mladý, a či starý,
v našom meste sa ti darí.
Naše mesto, mestečko,
pekné si jak srdiečko.

Lenka Rogul'ová 4. B. ZŠ

Minister Zajac opravuje svoje zákony

Prv ako stihli zákony začať platiť, minister v nich narýchlo stačil urobiť viaceré zmeny.

V niektorých prípadoch išlo o chyby, na ktoré ho upozorňovali poslanci ešte pred schválením prvej verzie zákonov.

Čo sa zmenilo v zákone o rozsahu zdravotnej starostlivosti

- medzi očkovania, ktoré v plnom rozsahu bude hradieť zdravotná poisťovňa, pribudlo očkovanie pri epidémiách proti TBC, žltáčke a zápalu mozgu
- od poplatkov u odborného lekára budú oslobodení všetci chronicky chorí pacienti bez rozdielu veku
- v ambulancii nebudú platiť deti do 1 roku
- v nemocnici deti do 3 rokov

Platby v kúpeľoch

Koľko sa pôvodne malo platiť

- pacienti s chorobami zaradenými do skupiny A mali platiť 50 korún denne, inak im celý pobyt platí zdravotná poisťovňa
- pacientom s ochoreniami zaradenými do skupiny B mala zdravotná poisťovňa platiť len liečebné procedúry, stravu a ubytovanie si mali platiť sami
- vo väčšine kúpeľov stojí deň ubytovania s plnou penziou od 350 korún, pacienti by tak platili od 8 000 korún za 3 týždne pobytu
- pacienti s diagnózami v skupine C (väčšinou choroby z povolania) platia celý pobyt zo svojho vrecka

Koľko sa bude platiť

- pacientom s diagnózou B určilo ministerstvo nariadením dennú platbu za stravu a ubytovanie 150 korún
- pre pacientov s ochoreniami v A a C sa nezmenilo nič (PRAVDA 8.1.2005)

Kto podcení prevenciu, zaplatí viac

Aspoň dvoma prehliadkami u zubára by mali v novom roku prejsť tí, ktorí chcú mať v nasledujúcich rokoch ošetrovaný zubný kaz bezplatne. „Preventívnu prehliadku uhradí zdravotná poisťovňa v plnom rozsahu, nebude sa na ňu vzťahovať ani 20 – korunový poplatok za služby.“ (R.Zajac)

„Štandardné ošetrenie zubného kazu zaplatí pacientovi poisťovňa len pri riadnej prevencii.“ (A. Novotná z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou)

Preventívna prehliadka u zubára hradená poisťovňou

- u poistencov do 18 rokov raz za 6 mesiacov
- nad 18 rokov raz za rok
- najskôr však o 6 mesiacov od posledného ošetrenia
- u tehotných dva razy počas tehotenstva – na začiatku prvého a tretieho trimestra

(Prevzaté)

Pravda 28.12.2004

SPRIEVODCA SVETOM ETIKETY

Bude pokračovať aj v ďalších mesiacoch ,a v každom z nich si zoberieme niektorú oblasť spoločenského správania. Chceli by sme Vám pomôcť zorientovať sa aby ste so znalosťou spoločenského bontónu nemali žiadne problémy. Zastavíme sa v oblasti čo je a od čoho závisí .

Kto koho zdraví a prečo?

Veľmi praktickou formou je, že zdraví ten, kto zbadá toho druhého skôr. Pri zdravení žena podá ruku mužovi, staršia žena mladšej, spoločensky vyššie postavená žena (v zamestnaní) spoločensky nižšie postavenej – vek tu rolu nehrá, starší muž mladšiemu, spoločensky vyššie postavený spoločensky nižšie postavenému (ako u žien). Ak sa stretnú páry, najskôr si podajú ruky dámy, potom dámy pánom a nakoniec si podajú ruky páni. Pri dodržaní tohoto postupu sa vyhneme tradičnému prepletaniu rúk. Pri ústnom pozdrave zdraví zase mladší staršieho (samozrejme, aj spoločensky postavený), muž ženu a pri vstupe do miestnosti zdraví prichodiaci. „Miestnosti“ však treba rozlišovať. Nezdravíme pri vstupe do obchodného domu, ale predavačku za pultom, ak chceme informáciu alebo vybraný tovar, už áno. Pri vstupe do obchodu, ak je pred pultom viac ľudí, zdravieť nemusíme. Odvádza to pozornosť predavačky. Ak už sme na rade, patrí sa pozdraviť.

Koho komu?

V spoločnosti sa nevyhneme predstavovaniu a zoznamovaniu sa, čo sú však dve rozdielne záležitosti. Zoznámiť sa môžu rovnocenní partneri, ale ak sme spoločensky nižšie, riaditeľovi firmy nás musia predstaviť. Pri predstavovaní platí, že sa predstavuje mladší staršiemu, spoločensky nižšie postavený, napr. spoločensky vyššie postavenému - v tomto prípade sa pán môže predstaviť aj sám, dámu musí niekto predstaviť, napr. hosťiteľ, organizátor a pod. Neplatí to však napr. na pracovisku alebo pri vybavovaní v úrade, keď sa aj žena predstavuje sama. Pri predstavovaní môžeme uviesť svoje celé meno alebo len priezvisko – to záleží na nás. Nepredstavujeme sa len krstným menom, napr.: „Ja som Jozef“, pretože čo je bežné medzi mladými ľuďmi a študentmi, pôsobí v spoločnosti rušivo. Ak niekoho predstavujeme, uveďme aj náš vzťah k predstavovanému, prípadne nejakú inú informáciu o ňom, napr. o jeho záujmoch či práci. Podstatne tým uľahčíme situáciu tak predstavovanému, ako aj druhej osobe - môžu bezprostrednejšie nadviazať rozhovor.

*„ Nič nedostávame tak lacno a nič sa necení tak vysoko ako zdvorilosť. “
(Miquel de Cervantes Saavedra)*

PRVÝ DOJEM

Mnohí z vás, keď idete po prvýkrát do spoločnosti, respektíve na nové miesto, dbáte o to, aby ste urobili dobrý dojem. Zapamätajte si, že nikdy nemáte druhú šancu zanechať dobrý prvý dojem (aj keď niekedy je šanca ho napraviť, ale na to sa nespoliehajte). Prvý dojem ,ktorý zanecháte, môže byť v istých životných situáciách rozhodujúci pre vaše šance. Je množstvo rozličných prípadov, v ktorých chcete urobiť dobrý dojem, napr.:

- vystúpenie pred skúšobnou komisiou
- prijímací pohovor
- prvý deň na pracovisku
- prvé stretnutie s nastávajúcimi svokrovcami
- dôležité pozvanie k význačnej osobnosti
- prvý prejav v kruhu nových priateľov
- prvé spoločné raňajky na dovolenke

- prvý kontakt s potenciálnymi obchodnými partnermi

Niektoré stretnutia a rozhovory za istých okolností rozhodujú o vašej budúcnosti. Ľudia, s ktorými sa stretávame, zachytávajú signály, na základe ktorých si o nás rýchlo utvárajú celkový obraz a podvedome ho hodnotia kladne alebo záporne- pôsobíme sympaticky alebo nesympaticky. Čo sú tie signály a cez čo ich vlastne vysielame? Sú to náš zovňajšok, prejavy povahy a nálady, rečový prejav. Ako prvé zaregistrujeme oblečenie, účes, make-up, doplnky, farby a tvary. To je všetko, čo si môžete kúpiť, a teda aj všetko, čo môžete sami zmeniť!

Svoju povahu a náladu prejavíte mimikou, chôdzou, držaním tela, gestami, svojím pohľadom, oči prezrádzajú vľúdnosť alebo jej opak - nevraživosť, z očí sa dá čítať a pamätajte si, že veľa ľudí to vie. Teda naše prejavy sú všetko, čo sa nedá kúpiť, ale niečo sa dá natréňovať, preto ak chcete urobiť dobrý dojem, musíte to skúsiť.

Rečový prejav - hovorí sa pekná dáma, pekný pán, ale keď otvorí ústa, je to strašné! Takže váš pozdrav, hlas, jeho intenzita, melodickosť reči, zreteľnosť a zrozumiteľnosť, vaše prvé vety, tréma. Tu si v mnohom môžete pomôcť tréningom, veľa ľudí to robí doma pred zrkadlom, sleduje sa, ako hovorí, sleduje svoju mimiku a tak to môže vylepšovať, skúste to aj vy.

Váš pozitívny obraz ešte môžu rušiť alebo vylepšiť dva prvky: vôňa, ktorú vydáva vaše telo, a vaša pokožka. Váš prirodzený pach doplnený mydlom, parfumom a inými kozmetickými prostriedkami - všetko ľudia v našej blízkosti vdychujú. Nie každý znáša našu vôňu, hlavne ťažké vône v miestnosti, kde je viac ľudí, môžu vyvolať aj nevoľnosť. Komu je tento problém jasný, nie je egoista a je sebakritický, ľahko si s tým poradí, a tak neupozorní na seba nepríjemnosťou a ťažkosťami iných, ale príjemným pocitom, ktorý zanechá.

Ako môže váš prvý dojem pokaziť alebo zlepšiť pokožka? Pri pokožke je hlavný pocit, ktorý vyvolá stisk ruky, dotyk (studené ruky môžeme pred podaním trochu pomädlíť alebo aj nakrémovať). Kontaktom je aj bozk na líce, no tento úkon sa spravidla pri prvom kontakte neodporúča. Obidva prvky, teda vôňu aj pokožku, môžeme ovplyvniť.

CENTRUM VOĽNÉHO ČASU

COUNTER STRIKE – súťaž, v ktorej si zmeralo sily deväť súťažných dvojíc z radov žiakov, stredoškolákov, ale aj vysokoškolákov. Súťaž mala prevapivý ohlas, aj záujem medzi mládežou bol veľký, nakoľko v tejto oblasti pre ňu nikto súťaže nerobí. Zvíťazili, samozrejme, tí starší, ale ako hovorili, im ani tak nešlo o ceny, ako o možnosť zmerať si svoje znalosti s inými, jednoducho o prestíž a utvrdenie sa v tom, že sú dobrí. Starších žiakov potešilo, že môžu súťažiť s lepšími a čosi sa od nich aj naučiť (mladší sa ešte do súťaže nechceli zapojiť, až keď sa viac zdokonalia, alebo urobíme súťaž iba pre nich). **Výsledková listina súťaže :**

- 1.miesto-Martin Paľa, Vlast' o Bakaľár- Gymnázium, František Paľa-VŠ
- 2.miesto-Kulpa, Fignár, Sabadoš- Gymnázium
- 3.miesto-Jakub Kristiňák, Juraj Pališin a Martin Fečo –ZŠ.

Keďže o súťaž bol záujem, budeme ju realizovať aspoň raz mesačne, tak aby sa mohli zapojiť všetci záujemcovia. Našou snahou je vyjsť v ústrety čo najširšej verejnosti a robiť to, po čom je dopyt zo strany návštevníkov centra.

Vzhľadom na to, že o internet majú záujem aj študenti a dospelí, bude pracovná doba v centre zmenená, a to po presune počítačov na prízemie /asi od 21.02.2005/ takto :
od 12. 00 hod – do 18.00 hod –denne /pondelok až piatok/
od 17. 00 hod – do 18. 00 hod bude internet pre mládež a dospelých.

TRH ZAUJÍMAVOSTI

Smiech je zdravý

Viete, čo sa stane, keď sa smejete? Precvičíte si horný sval pery, svaly okolo očí, hlboké líčne svaly, svaly okolo úst. Kým sa prehýbate od smiechu, zatiaľ sa vám bránica niekoľkokrát stiahne a zároveň uvoľní a pritom sa premasírujú okolo nej ležiace svaly a orgány. Pľúca dostanú osobitnú dávku kyslíka, čím sa lepšie prekrví srdce, pečeň, sliznica, pankreas a žalúdok, ako aj črevá, žľazy a pokožka. Smiech je teda závažný faktor ľudského zdravia.

Spíme ako medvede?

Pozorovaním, ktoré urobili vedci zo švajčiarskeho Bazileja, sa zistilo, že najväčšiu potrebu spánku máme v septembri a októbri a najmenšiu v máji a júni. Ženy spia približne o hodinu viac ako muži – za predpokladu, že majú na to možnosť...

Z P O Z

V roku 2004 nás navždy opustili

Mária Janovičová	-	1924	Helena Švačová	-	1950
Ján Jurč	-	1922	Anna Fečová	-	1909
Andrej Brenišin	-	1931	Mária Cihoňová	-	1942
Andrej Majer	-	1935	Alžbeta Kožlejová	-	1927
Marek Redaj	-	1974	Verona Stojčevová	-	1926
Mária Sabová	-	1924	Štefan Potaš	-	1915
Anna Štangová	-	1918	Juraj Šimko	-	1912
Ján Hlavinka	-	2004	Andrej Verčimak	-	1925
Juraj Maďorán	-	1917	Július Krajňák	-	1982
Veronika Vesterová	-	1990	Diana Šamková	-	1995
Ivan Dudinský	-	1932	Ján Hajda	-	1921
Anna Kmecová	-	1912	Mária Mitaľová	-	1919
Anton Roba	-	1940	Jiří Ferko	-	1971

K 31.12.2004 malo naše mesto 4149 občanov, čo je o 9 menej ako pred rokom. Z toho je 2 074 mužov a 2075 žien. Pod tento nepriaznivý stav sa podpísala predovšetkým tá skutočnosť, že sa narodilo iba 48 detí, z toho je 23 chlapcov a 25 dievčat. Je to o 7 menej ako v roku 2003 a o 12 menej v porovnaní s rokom 2001. Ďalším nepriaznivým javom je 88 odsťahovaných občanov, čo je o 26 osôb viac ako v roku 2003. Sú v tom zahrnutí aj občania, ktorí ukončili trvalý pobyt na Slovensku a odišli bývať do zahraničia. Naproti tomu sa v minulom roku do nášho mesta prisťahovalo len 57 osôb. Úmrtí bolo 26.

Na úseku matriky bolo zaevidovaných celkom 40 sobášov v rámci matričného obvodu. Z toho je 18 sobášov, kedy bol aspoň jeden z manželov občanom Giraltoviec.

Veková štruktúra obyvateľov je nasledovná:

Do 18 rokov	-	1 217
19 – 60 rokov	-	2 524
61 - 90 rokov	-	402
nad 90 rokov	-	6

Členenie podľa stavu:

Slobodní	-	2 040
Ženatí, vydaté	-	1 827
Vdovy, vdovci	-	191
Rozvedení	-	91

Do radov obyvateľov nášho mesta sme privítali:

Daniela Katriňaka
Františka Vojtu
Viktóriu Kurejovú
Henricha Novického

Manželstvo uzavreli

Zdeněk Dvořák - Mária Šoltysová
ČR Giraltovce

V mesiaci februári svoje životné jubileá oslávia jubilanti

Monika Švačová	50	Helena Skoročytová	70
Anna Kurejová	50	Margita Juhasová	70
Anna Halušková	50	Margita Kurejová	70
Magdaléna Pribulová	50	Anna Dreveňaková	70
Mária Balajová	50	Michal Štefaník	70
Štefan Stojčev	50	Tomáš Kožlej	70
Milan Hlavinka	50	Andrej Štefaník	75
Jozef Dreveňak	50	Viktór Koleják	80
Irena Kurečajová	55		
Mária Juhasová	55		
Anna Bakařarová	55		
Mária Farská	60		
Michal Cap	65		

ŠPORT /dodáme/